

да свършат на срамното ристини и да ги напират и т. н. и ни едни от тях нито да
образовани и т. н. Според това не е възможно да да поведе, но пак аз го поведох;
и ето как.

VI

Един ден първо рано господи ни даде една рибарска ладия ~~и ни на~~
реша да ни донесе рибата. Въз се взех хляб и вода, обикновена та си храна, взоух
въ ладията и отплывах на където това място, върху обикновено лових рибата. Времето
беше хубаво и откъдето сунеше се духахме доста силен вятър. А като бяхме навъ-
дана дога навървях въ морето, отидох си останах се съвзехме ти взе да мина
то силю; стори ми се като да гохо място горд във небето, който ми казваше:
"Робинсоне, во кога ще бъдеш роб? скъсен оковите си и бѣгай. Господ се грижи и пона-
ра на ония, които се подвизават за добро то." Утърята на свободата, която може
да оуди ~~сам~~ ^{най-добър описано} ~~които~~ ^{които} и е идане а не е идудено, сякаш резултат си имам
и ми върху толкова добрее црото бяхме рече да се див против всички т. н. свиварва
и на мене, ако бяхме дошли на вървях мене да да ми отнемае свободата. И ако да у-
праща, црото да црото не като окаянен роб въ мене, но като монах въ борба за свобо-
да. И така взехме т. н. ристини платното подобря и управихме ладията си на отво-
рено море, като се повдигна на бързата и мило. Цел ден плавахме на посока въ
към Запад, безцрото не татмехме. ~~Вече~~ и вътрешно и зацрото на татмехме повече
да мож да им бѣше от ристини на мароккити. Където плавахме бѣше се удивелен вене
до толкова, црото не вървяхме вене имаме бѣше вене на марокко. А когато аману
беше прѣвзано на Запад, вървяхме на данско магити (серсвѣ) на един кораб, и
подире малко този кораб домен понаблуду. Найпърво помислих за епиратски
и не е не господаря ми, който е идане да ме гоми. Но който и да бѣше, да мене,
който бѣх се ристини да црото, бѣше все едно. Утрех за да дойде по на бѣше и ме дах
свѣто нѣго го внимане. Но и корабери т. н. от корабите на съгледали от димет и като
не свикани те съв от ² ¹ ~~кой~~ ^{кой} кораб понаблуду и се бѣше вене да се цроте правих
и со терети т. н. и знамена ристини бѣше да да ме не вървяхме, като ми показвахме се
идане да ми помогнат. А като вървяхме нѣкои бѣше и ристини портогалско бѣше
не на кораб т. н. вървяхме на кораб вътрѣ въ ладията и като вървяхме оти към
бога, отта и покровител не всички вървяхме, както и ми мене, благодарихме му от